

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça del Mercat, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon i Fax: (971) 72 07 63.

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTORA: Assumpció Maresma.
CAP DE REDACCIÓ: Joan Vila i Triadú.
REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Miquel Albero-la, Vicent Lafora, Joan Morales, Ignasi Pellicer, Jordi Sebastià, Rafa Gil (*Fotògraf*) i Lola Carrasco (*Secretària de redacció*).

REDACCIÓ BARCELONA: Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu (*Secretària de redacció*).

REDACCIÓ MALLORCA: Miquel Payeras.
CORRESPONSALS: Francesc Robert (Andorra), Ismael Belda (Alacant), Pere Codonyan (Perpinyà), Judit Casaprima (Lleida).

RÚBRICUES: Jordi Ballo, Ramon Barnils, Pere Calders, Fabià Estapé, Vicent Partal, J. J. Pérez Benlloch, Ferran Torrent.
COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandes. S. Alcalà, A. Alfaro, L. Bonada, F. Bueno, F. de P. Burguera, X. Busé, J. A. Benach, F. Caballero, R. de la Calle, A. Castel, E. T. Climent, J. Comellas, A. Cort, S. Cucurella, M. Domínguez, X. Duran, M. Ferrando, L. Ferri, V. Franch, X. Fuster, C. Gàmez, J. L. Guarnier, D. P. Grau, A. Guasch, J. M. Jativa, J. M. Lloró, J. Marí, X. Mínguez, J. F. Mira, J. Morell, J. M. Oleaque, M. Ollé, T. Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sirera, M. Soler, M. Vicent, E. Vizcarra.

COL·LABORADORS GRÀFICS: S. Llosà, V. Navarro, D. Orrit i C. Puértolas.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Rosa Serrano (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Jordi Enguix (Cap de publicitat), Pole Position (Catalunya) (93) 302 26 61. Fax: (93) 317 83 45. Intermedia, SA (Madrid) (91) 319 06 51. Fax: (91) 310 66 22.

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.

PRODUCCIÓ: Josep Agustí i Jem Cabanes (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Rosanna Puchades (Textos).

DISSENY: Enric Satué.

TRACTAMENT ELECTRÒNIC D'IMATGES:

Eina Edicions, SL.

FOTOMECÀNICA: Añón.

IMPRESSIÓ: Rotogràfica Valenciana SAL.

DIPÒSIT LEGAL: V-853-1984.

Control difusió:

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Alcàsser... i tants altres

El desenllaç es veia venir. Tothom, però, volia aferrar-se a l'esperança de trobar-les vives. Tothom volia que el malson tinguera un final feliç. No ha estat així. Aquest tràgic acabament serà una esgarrapada profunda que la gent portarà marcada ben endins. Les xiquetes d'Alcàsser no tornaran. Com tantes altres xiquetes no havien tornat mai.

La persistència dels pares i familiars ha fet que aquest cas aconseguira uns graus de solidaritat poc habituals. Seria una llàstima que aquesta solidaritat acabara en no-res. L'espectacle de l'horror, com ha començat a anomenar-se aquests dies, i del qual el màxim exponent va ser el programa especial de Nieves Herrero a Antena-3, ha estat una denigració d'aquest sentiment. Recrear-se en el dolor en directe és un espectacle pervers. Recrear-se en els sentiments de venjança és encara pitjor.

La transmissió en directe de la guerra del Golf va ser prou controvertida com per esperar que els mitjans de comunicació hagueren après la lliçó. La llarga espera per veure si hi havia sort i es veia un míssil destruint vida, semblava que havia fregat els límits del sentit comú. Però no, aquests dies hem vist que encara es podia caure més avall en el profund pou de l'horror sense el més mínim escrúpol. Un linxament en directe era, per alguns, una possible mercaderia a vendre.

A l'hora de tancar aquestes pàgines encara hi ha moltes incògnites sobre el cas. De tota manera, ja s'han aixecat les primeres veus que demanen serenitat i reflexió. Els pares de les xiquetes d'Alcàsser, els seus familiars, els seus amics, necessiten que la justícia aclaresca què va passar a les seves filles i, una vegada aclarit això i qui ho va fer, que es dicte una sentència justa. Necessiten, d'altra banda, que la solidaritat expressada fins ara no perda el seu origen i revertesca en ells.

Que això siga així o no depèn força de la capacitat de reflexió que tots hi podem aportar. La mort de Míriam, Desirée i Antònia no és

un fet aïllat i purament circumstancial. Hi ha massa casos en la nostra memòria recent. La indefensió de les xiquetes, les adolescents i les dones se'ns delata, en moments com aquest, gairebé absoluta. I potser ho és molt més del que ens adonem.

Aquesta ha de ser la principal reflexió a fer després dels successos d'Alcàsser. Una societat madura com la nostra hauria de plantejar-se per què l'horror d'aquests dies pot arribar a ser quotidià.

Adéu a un català de Mallorca

"Si hem d'arribar a una plenitud nacional, si hem d'arribar a ser una nació amb cara i ulls, ha de ser a base de l'estructuració dels Països Catalans". Així de clar i contundent s'expressava Josep Maria Llompart en l'entrevista publicada per EL TEMPS en el número 443, el passat desembre. Fou aquesta una constant del seu pensament i impregnà tota la seua activitat. Llompart era sempre on calia que fóra: avui a la plaça de bous de València, en un acte d'afirmació nacional; demà a Tortosa, a Manresa o a Barcelona, fent una conferència; després-demà a Palma o a Ciutadella, dirigint l'editorial Moll o impulsant centenars d'iniciatives per la llengua i la cultura. Ell es definia com un "català de Mallorca" i és així, com un home fermament nacionalista i humanament íntegre, com el recordarem sempre.

